

EGYSZER VOLT BUDÁN KUTYAVÁSÁR

Igazságos Mátyás idejében történt az, hogy egy bánati gazdag örmény juhaira, amikor a mezőn legeltek, rajtütöttek a török portyázók, s elhajtották valamennyit, maga a juhász is alig menekült meg hat komondorával.

De az örménynek nem volt az vigasztalás, hogy a juhász megmenekült, ha a juhokat elvették, kárpótlásul ő meg elvette a juhász házikóját, kinek aztán egyebe sem maradt, mint a hat kutyája.

Mit tegyen mármost szegény ember? sem testének, sem lelkének nem volt hova lenni. Ő biz azt

gondolta, hogy felviszi kutyáit Budára, ott azokat eladja a királynak, soha náluknál jobban meg nem őrzi a király házat senki; maga meg majd felcsap katonának.

E becsülendő szándékkal felballagdogált Budára, s a várkapuban ott letelepedett mind a hat kutyájával, azok körülfeküdték szépen farkaikat csóválva nyájasan.

A király szemébe tűnt a jóképű ember a hat fehér komondorral, s leküldé főembereit, hogy tudakolják ki tőle, mi járatban van. Az ember elmondta jámborul, hogy őt megfoszták a törökök juhaitól, gazdája ezért elvette házát, ő tehát elhozta kutyáit eladni Budára, tudván hogy itt mindennek van ára, maga meg majd katonává lesz, s visszaveszi a töröktől a juhait.

A királynak megtetszett az ember jámborsága, s rögtön leküldé főurait, hogy menjenek oda, s vegyék meg jó pénzen az árult kutyákat.

A szegény ember csak elbámult, mikor egyszerre körülfogta a sok fényes, hatalmas úr, s elkezdtek a kutyákat egymásra árverelni, úgyhogy utoljára száz aranyon feljül kelt darabja a kutyának.

Az ember megköszönte szépen a segítséget, s felpénzelten újra visszament elébbi falujába, vett magának házat, nyáját, s nem győzte a budai jó urakat magasztalni, kik oly jól bevásáltak nála.

Az emberek nagyobb részének volt annyi esze, hogy átlássa, miszerint ez esetben a király nagylelkűsége működött; de nem volt az örménynek. Amint ennek fülébe ment egykori juhászának szerencséje, ki oly derék vásárt csinált a komondorokkal, nosza felkerekedett ő is; eladta minden marháját, bevásált helyette kutyákból, s egy egész kutyanyáját hajtott fel Budára.

Az úton, ahol csak a falukon keresztülment, az emberek kiálltak a csudájára, a gyerekek hanttal dobálták, és minden ember nevette, hogy mit akar ennyi sok kutyával.

Ő azonban előre elképzelé, hogy mennyi pénzt fog azért kapni; első kutyakereskedő lesz a világon.

Hát amint felér Budára s be akar menni a kapun, jönnek elé a pecérek, s kérdik tőle, hogy mire hajtja ezt a teméntelen ebet. Ő mondá, hogy csak bocsássák be a kapun, majd megveszik ezt odabenn.

De biz onnan elhajtották.

– „Egyszer volt Budán kutyavásár” – mondának neki, s szétriasztották az ugató nyáját.

Az örmény visszafanyalodott falujába, s most ő szegődött be hajdani juhászához cselédnek.